22/08/2020

Η κλήση για ομοφωνία δεν μπορεί να πραγματωθεί εύκολα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

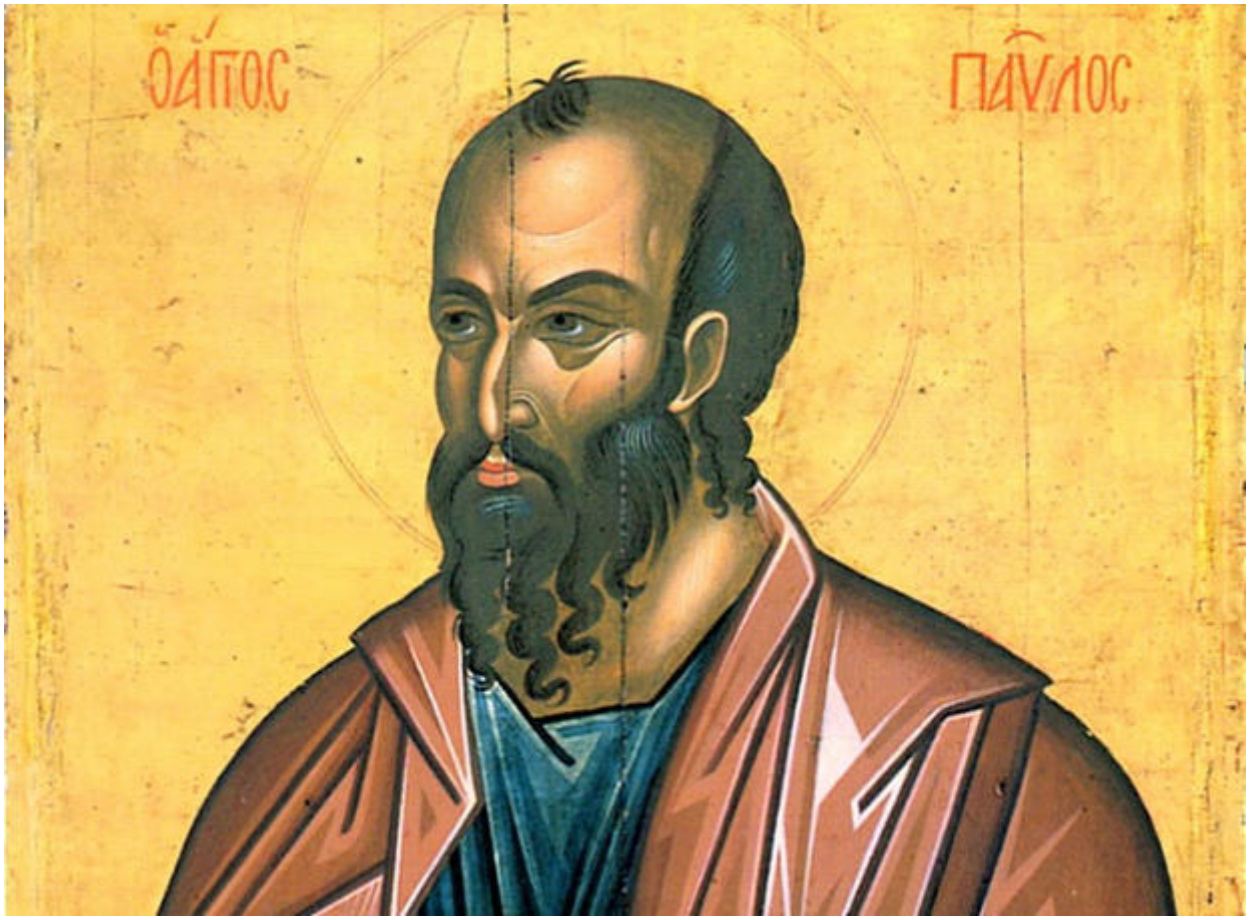

ΓΡΑΠΤΟΝ Θ. ΚΗΡΥΓΜΑ εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων, υπό το θέμα, “Η ταπείνωση θεμέλιο της ενότητας και της αγάπης” (ΚΥΡΙΑΚΗ Ι’ ΛΟΥΚΑ 23-8-2020):

Ἡ Ἐκκλησία μας, Χριστιανοί μου, καί αὐτήν τήν Κυριακή ἐπανέρχεται μέ τό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα στό πρόβλημα τῶν διαφωνιῶν. Καί ζητᾶ ἀπό τούς πιστούς νά φρονοῦν τό ἴδιο (δηλαδή νά πιστεύουν καί νά φέρονται ὅλοι ὅμοια).

Αὐτή ἡ κλήση γιά ὁμοφωνία, πού σημαίνει ταυτόχρονα καί ἑνότητα, δέν μπορεῖ νά πραγματωθεῖ εὔκολα. Ἡ δυσκολία δέν εἶναι μόνο ὁ ἐγωϊσμός καί ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη. Εἶναι καί ἡ ἀπώλεια προσανατολισμοῦ σέ ἕνα ζωντανό καί πειστικό παράδειγμα. Αὐτό ἀκριβῶς τό παράδειγμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό ὑπογραμμίζει στήν πρός Φιλιππησίους ἐπιστολή του : εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός!

Καί εἶναι πρότυπο πρός «τό αὐτό φρονεῖν», ἐπειδή τῆς διδαχῆς Του, τῶν θαυμάτων Του, τοῦ Πάθους καί τῆς Ἀναστάσεώς Του ἀκόμη, προηγήθηκε ἡ ταπείνωσή Του! (Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι στήν κόγχη τῆς Προθέσεως σέ πολλούς Ναούς μας εἰκονίζεται ὁ Ἰησοῦς νεκρός ὡς ἄνθρωπος, πρίν τήν ταφή Του. Καί ἡ εἰκόνα ἐπιγράφεται ὡς «Ἡ ἄκρα ταπείνωσις»).

Ὅταν ὁ Ὑπηρέτης ὅλων σκούπιζε τά πόδια τῶν Μαθητῶν Του, πρίν τό Μεγάλο Δεῖπνο, τούς ἔλεγε: «Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτε με, ὁ Διδάσκαλος καί ὁ Κύριος... ὑπόδειγμα δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθώς ἐγώ ἐποίησα ὑμῖν καί ὑμεῖς ποιῆτε».

Αὐτή τήν κορυφαία ταπείνωση ὑπενθυμίζει ἐμφαντικά καί ποιητικώτατα ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν. Τονίζει πώς ὁ Κύριος ἄν καί ἦταν ἴσος μέ τόν Πατέρα ἐκένωσε – «ἄδειασε» τόν ἑαυτό Του παίρνοντας μορφή δούλου. Δηλαδή τήν μορφή καί τήν ὑπόσταση τοῦ πλάσματός Του, τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερα, λοιπόν, πού τιμᾶμε Αὐτήν πού «ἐχώρεσε τόν Ἀχώρητο» ἄς ἀκούσουμε τήν προτροπή τοῦ Παύλου πρός τούς Φιλιππησίους. Προτροπή γιά μίμηση Ἐκείνου πού καταδέχθηκε τόν πιό ντροπιαστικό καί πιό ὀδυνηρό θάνατο: τόν θάνατο τόν Σταυρικό.

Μιά τέτοια μίμηση διαλύει κάθε ἔριδα, κάθε διχόνοια, κάθε ἰσχυρογνωμοσύνη. Καί θεμελιώνει τήν μέγιστη ἀρετή τῆς ἀγάπης. Πού «οὐ ζητεῖ τά ἑαυτῆς». Πού «οὐ φυσιοῦται». Πού «οὐδέποτε ἐκπίπτει»!..

Πρωτ. π.Π.Μαριᾶτος